

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

23.

KURYER WILEŃSKI GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 19-го Марта. — 1848 — Wilno. PIĄTEK, 19-go Marca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 12-го Марта.

Высочайшими Грамотами, 11-го Февраля, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена Св. Станислава 1-й степени, Генерал-Маіоры: Начальникъ Штаба войскъ на Кавказской Линіи и въ Черноморіи, *Филипсонъ*, и Начальникъ Праваго Фланга Кавказской Линіи и Командиръ 2-й Бригады 19-й Пѣхотной Дивизіи, *Ковалевскій* 1-й.

— Высочайшими Грамотами, 13 Февраля, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена Св. Владимира 2-й степени, Тайные Совѣтники. Директоръ Государственнаго Контроля, *Андрѣевъ*, и Генералъ-Контролеръ Департамента Военныхъ Отчетовъ, *Христіани*. (С. В.)

Въ Высочайшемъ Указѣ, за собственноручнымъ Его Императорскаго Величества подписаніемъ, даномъ на имя Начальника Главнаго Морскаго Штаба Его Императорскаго Величества, 29-го Февраля, изобращено:

„Признать нужнымъ призвать на службу безсрочно-отпускныхъ нижнихъ чиновъ Морскаго Вѣдомства, исключая находящихся въ Губерніяхъ: Пензенской, Симбирской, Вятской, Минской, Гродненской, Виленской, Ковенской и Курляндской, въ военныхъ Портѣхъ: Николаевскомъ, Севастопольскомъ, Дунайскихъ и Астраханскомъ, и въ губерніяхъ, къ нимъ портамъ приписанныхъ, повелѣваемъ:

1) Сборъ сихъ нижнихъ чиновъ начать тотчасъ по полученіи въ уѣздахъ сего Нашего Указа, и окончить къ 1-му Апрѣля сего года.

2) Отправленіе ихъ въ военные Порты, къ которымъ они приписаны, произвести на точномъ основаніи правилъ, изъясненныхъ въ утвержденномъ Нами въ 22-й день Іюля 1836 года, положеніи объ увольненіи нижнихъ чиновъ Морскаго Вѣдомства въ безсрочный отпускъ, и

3) О распределеніи призываемыхъ нѣтъ на службу безсрочно-отпускныхъ нижнихъ чиновъ, дано будетъ особое отъ Насъ вамъ повелѣніе.“ (С. В.)

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 12-go Marca.

Przez Najwyższe Dyplomata, 11-go Lutego, Najłaskawiej mianowani zostali Kawalerami Orderu Św. Stanisława 1-jej klasy, Jenerał-Majorowie: Naczelnik Sztabu wojsk na Linii Kaukaskiej i nad Morzem Czarnym, *Filipson*, i Naczelnik Prawego Skrzydła Linii Kaukaskiej a razem Dowódzca 2-jej Brygady 19-jej Dywizyi Piechoty, *Kowalewski* 1.

— Przez Najwyższe Dyplomata, 13-go Lutego, Najłaskawiej mianowani zostali Kawalerami Orderu Św. Włodzimierza 2-jej klasy, Radcy Tajni: Dyrektor Kontroli Państwa, *Andriejew*, i Jeneralny Kontroler Departamentu Sprawozdań Wojskowych, *Christiani*. (S. W.)

„W Najwyższym Ukazie, z własnoręcznym Jego Cesarskiej Mości podpisem, wydanym d. 29 Lutego, do Naczelnika Głównego Sztabu Morskiego, wyrażono:

Uznawszy potrzebę wezwania do służby żołnierzy i podoficerów Wydziału Morskiego, zostających na nieograniczonym urlopie, wyjąwszy tych, co się znajdują w Guberniach: Penzeńskiej, Sybirskiej, Wiatkiej, Mińskiej, Grodzieńskiej, Wileńskiej, Kowieńskiej i Kurlandzkiej, także w Portach wojennych: Niokolajewskim, Sewastopolskim, Dunajskim i Astrachańskim, tudzież w Guberniach do tych portów przypisanych, Rozkazujemy:

1) Zbiór takowych żołnierzy i podoficerów rozpocząć natychmiast po otrzymaniu w Powiatach tego Naszego Ukazu, a skończyć nieodmiennie do 1 Kwietnia ter. roku.

2) Wysłanie ich do Portów wojennych, do których są przypisani, odbyć według prawideł, zawartych w utwierdzonej przez Nas dnia 22 Lipca 1836 roku Ustawie, o uwalnianiu żołnierzy i podoficerów Morskich na urlop nieograniczony.

3) Względem roz'zielenia powołujących się obecnie do służby żołnierzy i podoficerów, dany wam będzie przez Nas osobny rozkaz.“ (S. W.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П Р У С С І Я.

Берлинъ, 16 Марта.

Въ Сѣверной Пгелѣ сообщаютъ:

Въ теченіе вчерашняго дня образовались въ улицахъ, прилегающихъ къ королевскому замку, значительныя толпы, соединившіяся въ полдень въ густую массу, покрывшую площадь передъ замкомъ. Не внимая совѣтамъ, толпа не расходилась, и должно было вечеромъ вывести кавалерію для очищенія площади. Вытѣсенная оттуда чернь старалась засѣсть въ прилегающихъ улицахъ, но ее разогнали силою оружія. При водвореніи порядка и тишины не обошлось безъ жертвъ, ранеными и, какъ говорятъ, также убитыми. Войска дѣйствовали спокойно и съ самоотверженіемъ; также многіе комиссары городскихъ гражданъ старались о прекращеніи противозаконныхъ сборищъ. Въ 11 часовъ вечера повсюду господствовала тишина.

Съ согласія высшаго начальства, магистратъ издалъ объявленіе, что для защиты имущества и безопасности жителей Берлина учреждаются въ каждой части города охранительныя комиссіи, въ которыхъ будутъ засѣдать граждане, пользующіеся общою довѣренностью. Агенты этихъ комиссій, которымъ будетъ поручено наблюденіе за спокойствіемъ, будутъ носить на лѣвой рукѣ повязку и имѣть бѣлую трость. Имъ предписывается оказывать безусловное повиновеніе, и противъ ослушниковъ опредѣлены строгія наказанія.

А В С Т Р І Я.

Вѣна, 15 Марта.

Въ Сѣверной Пгелѣ сообщаютъ:

Императоръ австрійскій написалъ главному канцлеру рескриптъ, въ которомъ извѣщаетъ, что повелѣлъ учредить національную гвардію для сохраненія законнаго порядка и тишины столицы и для защиты лицъ и имущества. Фельдмаршалъ-лейтенантъ графъ фонъ Гойосъ назначенъ начальникомъ національной гвардіи.

— Въ теченіе вчерашняго дня издали объявленія, которыми предписываются различныя мѣры къ сохраненію тишины и порядка, нарушенныхъ въ послѣдніе дни народными сходбищами. Для отвращенія на будущее время сихъ противозаконныхъ явленій, фельдмаршалу-лейтенанту князю фонъ Виндишгрецу подчинены всѣ гражданскія и военныя власти, съ дарованіемъ на то всѣхъ необходимыхъ полномочій. Императоръ австрійскій предписалъ немедленное обнародованіе закона о тишеніи. Дальнѣйшимъ приказаніемъ рѣшено: во вниманіе къ нынѣшнимъ политическимъ отношеніямъ, созвать чины всѣхъ провинцій австрійской имперіи, для совѣщаній о законодательныхъ и административныхъ вопросахъ; отдаленнѣйшимъ срокомъ къ созванію сихъ чиновъ назначено 3-е Июля.

Ф Р А Н Ц І Я.

Парижъ, 11 Марта.

Въ засѣданіи 8 числа, временное правительство приняло для изготовляемаго декрета о созваніи національнаго собранія слѣдующія основныя правила: 1) національное собраніе издастъ конституцію; 2) основаніемъ выборовъ будетъ служить народонаселеніе; 3) представители народа будутъ въ числѣ 900 человекъ; 4) право подавать голосъ на выборахъ не соединено ни съ какимъ цензомъ; 5) всѣ Французы, имѣющіе 21 годъ отъ роду, будутъ избирателями, а имѣющіе 25 лѣтъ избираемыми; 6) баллотировка должна быть тайная.

— Въ числѣ кандидатовъ національнаго собранія, показаны также Ламенне, Лакордеръ, Беранже и Монталамберъ.

— Временное правительство, по докладу комиссіи для трудящихся, принималъ во вниманіе, что слишкомъ продолжительная ручная работа не только разстроиваетъ здоровье рабочаго, но даже, препятствуя рабочему развивать его умственные способности, вредитъ достоинству человека, опредѣляетъ уменьшить рабочій день однимъ часомъ. Въ слѣдствіе этого, рабочій день въ Парижѣ, состоявшій до-сихъ-поръ изъ одиннадцати часовъ, долженъ теперь состоять изъ десяти, а въ провинціяхъ, вмѣсто двѣнадцати, изъ одиннадцати часовъ.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P R U S S Y.

Berlin, 16 marca.

W Przecole Północnej czytamy:

W ciągu dnia wczorajszego zaczęły się tworzyć na ulicach przyległych Zamkowi Królewskiemu znaczne tłumy, i około południa zwały się w jedną ogromną masę, która pokryła plac przed Zamkiem. Nie zważając na rady, tłum się nie rozchodził, i potrzeba było wieczorem użyć jazdy dla oczyszczenia placu. Odparta ztamtąd tłuszcza usiłowała zatrzymać się w pobliskich ulicach, ale ją rozeznano mocą oręża. Przy zaprowadzeniu porządku i spokojności, nie oleszło się bez ofiar w ranionych, i jak mówią, w zabitych. Wojsko działało spokojnie i z poświęceniem; również wielu Kommissarzy obywateli miejskich starali się o położenie tamy nielegalnym zbiegowiskom. O godzinie 11-jej panowała wszędy zupełna spokojność.

— Za dozwoleńiem wyższej Zwierzchności, Magistrat wydał odczwę, że dla obrony własności i bezpieczeństwa mieszkańców Berlina, ustanawiają się w każdej części miasta Kommissye zachowawcze, w których zasiadać będą obywatele, posiadający publiczną ufnosć. Członkowie tych Kommissyi, którym poruczone będzie czuwanie nad spokojnością, nosić będą na lewym ręku przewiązkę i białą łaskę. Zaleca się, aby im okazywano bezwarunkową uległość, na nieposłusznych zaś postanowione są ostre kary.

A U S T R I A.

Wiedeń, 15 marca.

W Przecole Północnej czytamy:

Cesarz Jego Mość Austriacki wydał reskrypt do Wielkiego Kanclerza, w którym obwieszcza, iż dla utrzymania porządku i spokojności w stolicy i dla zabezpieczenia osób i własności, rozkazał urządzić gwardyę narodową. Feldmarszałek-Porucznik Arabia Cajas, mianowany jest dowódcą gwardyi narodowej.

— W ciągu dnia wczorajszego wydane zostały ogłoszenia, przez które zaprowadzają się rozliczne środki, w celu utrzymania spokojności i porządku, naruszonego w dniach ostatnich przez zbiegowiska ludu. Dla zapobieżenia nadal podobnym prawu przeciwnym zjawiskom, Feldmarszałek-Porucznik Xiąż Windischgrätz, postawiony został na czele wszystkich władz cywilnych i wojskowych, z potrzebnym do tego pełnomocnictwem. Cesarz Jego Mość Austriacki rozkazał natychmiast ogłosić nowe prawo o druku. Dalszem rozporządzeniem postanowiono: z uwagi na obecne polityczne stosunki, mają być zwołane Stany wszystkich prowincyi Cesarstwa Austriackiego, dla naradzenia się względem kwestyi prawodawczych i administracyjnych. Najdalszym terminem ich zwołania ma być dzień 3 lipca.

F R A N C Y A.

Paryż, 11 marca.

Na posiedzeniu d. 8, Rząd tymczasowy przyjął za zasady ogólne do dekretu, jaki ma być wydany o zwołaniu Zgromadzenia Narodowego: 1) Że Zgromadzenie Narodowe ma postanowić konstytucyę; 2) Że wybory będą miały za zasadę liczbę ludności; 3) Że reprezentanci ludu będą w liczbie 900; 4) Że prawo głosu będzie powszechne, bez żadnego określenia ilości czynszu wyborowego, czyli opłaty podatku; 5) Że wszyscy Francuzi mający nie mniej nad 21 lat są wyborcami, a niemniej nad 25 lat, wybieralnymi; 6) Że głosowanie będzie tajne.

— Pomiedzy kandydatami Zgromadzenia Narodowego, wymienieni są także Xiąża: Lamennais i Lacordaire, oraz P. Beranger (poeta) i Montalembert.

— Rząd tymczasowy, na przedstawienie Kommissyi do uorganizowania pracy, znajdując, że praca ręczna zbyt przedłużona nie tylko szkodzi zdrowiu robotnika, ale nadto, przeszkadzając mu do umysłowego kształcenia się, poniża godność człowieka, postanowił, iż dotychczasowy dzień roboczy w Paryżu, zamiast 11 godzin ma liczyć 10, a w prowincyach, zamiast 12, 11 godzin.

— Въ судебной газетѣ сообщаютъ, что фабрика го-белиновъ запечатана.

— Открыли центральную контору національных мастерскихъ, и слишкомъ 2.000 работниковъ изъ 8 части города нашли въ ней занятія. Инженеры предложили свои услуги по устройству мастерскихъ.

— Министръ публичныхъ работъ назначилъ 800,000 фр. на очищеніе русла рѣки Лоары.

— Постановленіемъ временнаго правительства, отмененъ сентябрскій законъ, съ оставленіемъ лишь узаконеній о книгопечатаніи.

— Парижскіе газеты значительно понизили свои цѣны, по поводу уничтоженія итемпельной платы, послѣдовавшаго по прошенію всѣхъ журналистовъ. Говорятъ, что около 200 новыхъ периодическихъ изданій появилось въ слѣдствіе сего облегченія.

— Здѣсь будетъ выходить новый журналъ подъ названіемъ *Новая Эра*, издаваемый знаменитѣйшими парижскими проповѣдниками: Лакордеромъ, Моретомъ, Озанономъ, Деку и др.

— Г. Паниеръ, рабочій, состоитъ генеральнымъ секретаремъ временнаго правительства. Г. Эмиль Жирарденъ, извѣстный Редакторъ газеты *la Presse*, состоитъ кабинетнымъ секретаремъ министра иностранныхъ дѣлъ, Г. Ламартина.

— Г. Тьеръ удалился, или лучше удаленъ отъ всѣхъ публичныхъ дѣлъ; англійскій посланникъ недавно хотѣлъ переговорить съ нимъ; но онъ объявилъ, что онъ не хочетъ вмѣшиваться въ политику и не вмѣшивается.

— Слѣдующая нота сообщена всѣмъ газетамъ для обнародованія: „Посланникъ Бельгійскаго Короля, князь Линъ, въ первый разъ сегодня поутру былъ съ офиціальнымъ посѣщеніемъ у Г. Ламартина, и вручилъ ему депешу своего правительства, удостоверяющую его объявить, что Его Королевское Величество желаетъ поддерживать самыя дружественныя сношенія съ французскимъ правительствомъ.“

— Въ *Mont ur* пишутъ, что датскій посланникъ посѣтилъ Г. Ламартина, и увѣрилъ его въ дружественныхъ чувствованіяхъ своего правительства. Такое же изъясненіе чувствъ получилъ Г. Ламартинъ отъ посланника Сардинскаго. Австрійскій посланникъ имѣлъ, на дняхъ, какъ говорятъ, продолжительное совѣщаніе съ Г. де Ламартиномъ, и потомъ отзывался, съ большимъ удовольствіемъ, о миролюбивыхъ намѣреніяхъ французскаго министра. Ламартинъ убѣжденъ, кажется, что всеобщій миръ не будетъ наруженъ.

— Въ тотъ же Мониторъ извѣщаютъ, что англійскій посланникъ доставилъ, 10 числа, Г. де Ламартину двѣ депешы лорда Пальмерстона. Въ одной изъ нихъ пишутъ о Королѣ Людовикѣ Филиппѣ, его семействѣ и его министрахъ, спасшихся въ Англію, и отклоняютъ мысль будто бы гостепріимство, оказываемое отвергнутой королевской фамиліи, заключаетъ въ себѣ политическій характеръ, могущій встревожить Францію касательно сношеній между обоими народами. Лорду Порменби поручено убѣдить временное правительство, что вниманіе, посвящаемое несчастію, есть только знакъ гостепріимства.

— Король Пруссій повелѣлъ барону Арниму ѣхать въ Берлинъ. Графъ Гацфельдъ остался на время въ Парижѣ, въ качествѣ прусскаго повѣреннаго въ дѣлахъ.

— Извѣстіе о прибытіи подъ Тулонъ герцоговъ Жуэвильскаго и Омальскаго, неосновательно. По словамъ газеты *Tulonn is* отъ 7 Марта, оба принца вели въ Алжирѣ обнародовать республику, за тѣмъ положили ожидать пріѣзда генерала Кавеньяка, назначеннаго алжирскимъ генералъ-губернаторомъ, послѣ чего намѣрены были оставить Африку.

— Въ Мониторѣ напечатано телеграфическое извѣстіе, что принцы Жуэвильскій и Омальскій, 3 с. м. отправившись изъ Алжира въ Гибралтаръ. Въ *Presse* полагаютъ, что принцы отправятся въ Бразилію.

— На дняхъ имѣетъ быть обнародованъ декретъ временнаго правительства, по силѣ коего Алжиръ будетъ присоединенъ къ Франціи и раздѣленъ на департаменты.

— При временномъ морскомъ министерствѣ учреждена коммиссія, на которую возложено порученіе, какъ можно скорѣе изготавить актъ о немедленной эманципации Негровъ во всѣхъ колоніяхъ республики.

— Въ *National* сообщаютъ, что въ Гаврѣ и другихъ портовыхъ городахъ, значительное число англійскихъ рабочихъ обратилось къ своимъ консуламъ, съ просьбою о доставленіи имъ средствъ возвратиться въ Ан-

— Газета сѣдова доноси, że rękodzielnie gobelinów zostały zapieczętowane

— Otworzane zostało biuro centralne warsztatów narodowych, i przeszło 2.000 robotników z 8-go cyrkulu zajętych zostało robotami. Inżynierowie ofiarowali rządowi swe usługi w urządzeniu warsztatów.

— Minister robót publicznych przeznaczył 800,000 fr. na ulepszenie koryta rzeki Loary.

— Dekretem Rządu tymczasowego, prawa wrzesniowe, ograniczające wolność druku, zostały zniesione, z zachowaniem praw i dekretów o prassie poprzednio istniejących.

— Gazety Paryżkie zniżyły znacznie swe ceny, a to z powodu ostatecznego zniesienia opłaty od stempla, które na prośbę wszystkich dziennikarzy, przez Rząd tymczasowy postanowione zostało. Mówią, że około 200 nowych pism peryodycznych zjawilo się już w skutek tego ulżenia.

— Pod tytułem *Nova Era*, wychodzi tutaj ma nowy dziennik, wydawany przez najznakomitszych kamedziei Paryża, jako to: Ojca Lacordaire, XX. Moret, Ozanon, Becoux i t. d.

— P. Pagnerre, xiegarz, mianowany został Sekretarzem Jeneralnym Rządu tymczasowego. P. Emile de Girardin, znany Redaktor gazety *la Presse*, jest Sekretarzem przybycznym Ministra spraw zagranicznych, P. de Lamartine.

— P. Thiers usunął się, a raczej usunięty został całkiem od spraw publicznych. Poseł angielski pragnął niedawno mieć z nim konferencyą, ale P. Thiers na to nie przystał, oświadczając, że się bynajmniej do polityki mieszać nie chce i nie mieszka.

— Nota następna udzielona została wszystkim gazetom dla jej ogłoszenia: „Xiażę de Ligne, Poseł Króla Jego Mości Belgów, po raz pierwszy dziś rano miał urzędową konferencyą z P. de Lamartine, i udzielił mu depesze swego rządu, upoważniającą Posła do oświadczenia, że rząd Króla Jego Mości pragnie utrzymywać stosunki z rządem francuzkim na stopie największej przyjaźni.“

— *Moniteur* donosi, że Poseł Duński odwiedził P. Lamartine i zapewnił go o przyjacielskich uczuciach swego rządu. Podobnie oświadczenie otrzymał P. Lamartine od Posła Sardyńskiego. Poseł Austriacki miał także w tych dniach długą naradę z P. Lamartine, po której odezwał się głośno, z wielkiem zadowoleniem o spokojnych zamiarach Ministerstwa Francuzkiego. P. Lamartine zdaje się być przekonany, że pokój świata zakłócony nie będzie.

— W tymże *Monitorze* donoszą, że Poseł Angielski wręczył, d. 10 marca, P. Lamartine, dwie depesze Lorda Palmerstona. Jedna z nich mówi o Królu Ludwiku Filipie, o jego rodzinie i byłych Ministrach, którzy się schronili do Anglii, i usuwa stanowczo wszelkie podejrzenie, jakoby gościnność, wyświadczona upadłej Krolewskiej rodzinie, miała jakibądźkolwiek polityczny charakter, mogący niepokoić Francję względem stosunków między obudwoma narodami. Lordowi Normanby poruczono zapewnić Rząd tymczasowy, że względy okazane nieszczęściu są tylko oznaką gościnności.

— Król Jego Mości Prusski ożwołał z Paryża swego Posła, Barona Arnim; Hrabia Hatzfeld pozostaje jako sprawujący interessa.

— Wiadomość o przybyciu Xiażąt Joinville i Annale pod Tulon, była bezzasadną. Według dz. *Toulonn is* z d. 7 marca, obadwaj Xiażęta mieli kazać ogłosić w Algieryi Rzeczpospolitą i następnie czekać na przybycie Jenerała Cavaignac, który jak wiadomo, jest mianowany Jeneralnym Gubernatorem Algieryi; poczem obaj razem opuścić mieli Afrykę.

— Podług ogłoszonej dziś depeszy telegraficznej, Xiażęta Joinville i Annale udali się 3-go b. m. z Algieru do Gibraltaru. *Presse* mniema, że pomienieni Xiażęta udadzą się do Brezylji.

— W tych dniach ma być ogłoszony dekret Rządu tymczasowego, przez który Algier będzie wcielony do Francyi i podzielony na departamenty.

— Przy ministerstwie Marynarki i Osad mianowana jest Kommissya, do wygotowania co najrychlej aktu o niezwłócznie wyzwoleciu Murzynów po wszystkich koloniach francuzkich.

— *National* donosi, że w Havre i innych portach wielka liczba robotników angielskich stawila się u swych Konsulów prosząc o danie im środków wrócenia do Anglii. Jeżeli tym sposobem Francya pozbedzie się Belgów, Niemców, Szwaj-

глюю. Если такимъ образомъ Франція избавится отъ Бельгийцевъ, Пьемцевъ, Швейцарцевъ и Сардинцевъ, кои во многихъ городахъ отягощаютъ рабочее население, то это будетъ большимъ облегчениемъ въ настоящемъ положеніи.

— Съ первыхъ дней безпорядковъ нѣсколько десятковъ рабочихъ людей, болѣею частью изъ бродягъ, заперлись было въ Тюильрійскомъ замкѣ подъ предлогомъ охраненія его, и не оставляли замка не смотря на требованія и угрозы временной власти. Наконецъ 7 числа с. м. кончили съ ними дѣло посредствомъ капитуляціи. Согласно условіямъ, они прибыли въ ратушу, гдѣ положили оружіе и получили денежное вознагражденіе за потерянное время. Однимъ изъ условій было то, чтобы при оставленіи замка не были они обыскиваемы. Тюильрійскій садъ открытъ уже для публики, но во дворецъ никого не пускаютъ.

— Въ *Presse* пишутъ, что вчера рабочіе, поймавъ вора при совершеніи кражи, на улицѣ Побѣды, убили его на мѣстѣ.

— Назначили комиссію для разсмотрѣнія претензій жителей столицы по поводу убытковъ, причиненныхъ во время возмущенія.

— Сѣверная желѣзная дорога снова совершенно устроена и приведена въ дѣйствіе; на всякой станціи находится вооруженная сила для безопасности. Причиненные на желѣзныхъ дорогахъ съ 21-го по 27-е Февраля убытки простираются до 10,000,000 фр.

— Постановленіемъ временнаго правительства, уничтоженъ личный арестъ за долги.

— Въ письмахъ изъ Бреста сообщаютъ о задержаніи Бу-Мазы, 1-го Марта, въ одной изъ тамошнихъ гостиницъ. На вопросъ о причинѣ тайнаго оставленія Паризжа, онъ отвѣчалъ, что испугавшись стрѣльбы и узнавъ объ отреченіи Короля Филиппа, въ предположеніи, что черезъ это лишился пансіона, рѣшился бѣжать въ Англію, и съ этою цѣлію отправился въ публичный экипажъ въ Брестъ. — Бу-Мазъ имѣетъ около 25 лѣтъ отъ роду, ростъ средній, глаза большіе, лице смуглое, усы черные, и довольно хорошо объясняется по французски. Онъ переданъ на время подъ надзоръ полиціи.

13 Марта.

Въ Монитерѣ напечатанъ отчетъ о положеніи государственныхъ финансовъ. Изъ оного видно, что народный долгъ составлявшій по 1-е Января 1841 года, 4,267,315,402 фр., 1-го Января текущаго года простирается до 5,179,644,730 фр.; слѣдственно въ продолженіе семилѣтняго существованія послѣдняго министерства, долгъ сей увеличился на 912,329,328 фр. Съ 1840 по 1847 годъ расходы увеличились противъ доходовъ на 604,525,000 фр. Министръ финансовъ сообщивъ предварительно ближайшія подробности о предполагаемомъ уменьшеніи публичныхъ должностей, о продажѣ алмазовъ короны, лѣсовъ и бывшихъ удѣльныхъ имуществъ, о выпускѣ въ обращеніе рентъ произведеннаго займа, заключаетъ отчетъ свои слѣдующими словами: По сличеніи всѣхъ доходовъ и расходовъ я убѣжденъ, что положеніе республики нисколько не можетъ возбуждать опасеній. Нашъ національный долгъ, послѣ учета рентъ, предназначенныхъ для сберегательныхъ кассъ, простирается, правда, до 5,000,000,000 фр.; но если мы взглянемъ на Англію, то успокоиваемся въ опасеніи; англійскій государственный долгъ состоитъ изъ 20,000,000,000, и онъ обезпеченъ лишь тѣснымъ соединеніемъ торговаго и промышленнаго міра; тогда какъ напротивъ нашъ долгъ обезпеченъ недвижимыми имуществами во Франціи. Еще нѣсколько лѣтъ терпѣнія, и республика наша, послѣ утвержденія ея учрежденій, представитъ самый надежный залогъ, какой только можетъ дать государство.

— Въ Монитерѣ обнародованы три постановленія временнаго правительства; одно касается учрежденія во всѣхъ фабричныхъ и торговыхъ городахъ, вексельныхъ конторъ, цѣль которыхъ состоитъ въ распространеніи кредита на всѣ вѣтви внутренняго производства; количество капиталовъ въ этихъ конторахъ будетъ опредѣляемо по мѣрѣ мѣстной потребности. Вторымъ постановленіемъ учреждается въ Парижѣ вексельный банкъ, съ капиталомъ въ 20 милліоновъ фр. Третье наконецъ увеличиваетъ проценты на пяти процентныя суммы, вносимыя въ сберегательныя кассы.

— Г. Ротшильдъ доставилъ третьяго дня въ казначейство пятый взносъ займа 1847 года, въ количествѣ 10 милліоновъ фр.

саровъ и Сардинцевъ, которые по wielu miejscach przeciążają ludność robotczą, będzie to wielkiem ulżeniem w obecnem położeniu.

— Od pierwszych dni powstania kilkudziesięciu ludzi z klasy robotczej, po większej części włóczęgów, zamknęli się byli w zamku Tuilleries pod p. zorem strzeżenia go, i nie ustępowali pomimo nalegań i grobów tymczasowej władzy. Nakoniec 7 b. m. skończono z nimi przez kapitulacyą. Stosownie do jej warunków przybyli na Ratusz, gdzie złożyli broń i odebrali umówioną nagrodę pieniężną, tytułem wynagrodzenia za cz. s. trac. w. Jednym z warunków było, ażeby opuszczając zamek nie byli rewidowani. Ogród Tuilleryjski otwarty został dla publiczności, ale do pałacu nie puszcza się nikogo.

— *Presse* donosi, że w dniu wczorajszym robotnicy, złapawszy złodzieja na uczynku, przy ulicy Victoire, sami zamordowali go na miejscu.

— Mianowano Komisją do rozbioru pretensyi obywateli stolicy z powodu szkód, jakie ponieśli w dniach walki.

— Regularny bieg na północnej kolei żelaznej znowu urządzony został, i na każdej stacyi przez się zbrojną jest zabezpieczony. Od 21-go do 27-go lutego, szkody zrządzone w drogach żelaznych wynoszą 10,000,000 fr.

— Dekretem Rządu tymczasowego, areszt osobisty za długi, został zniesiony.

— Listy z Brest, donoszą o przytrzymaniu Bu-Mazy, w d. 1 marca, w jednej z tamiecznych oberży. Zapytany o powody tajnego opuszczenia Paryża, odpowiedział, że przestraszony strzelaniem i dowiedziawszy się o abdykacyi Króla Filipa, przez co pozabawiony zostanie pensyi, pobieranej z listy cywilnej, postanowił uciec do Anglii, i w tym celu udał się pojazdem publicznym do Brest. Bu-Maza ma około lat 25, wzrost średni, oczy duże, cerę śniadą, włosy czarne, mówi dość dobrze po francuzku. Oddany został tymczasowo pod dozór policyi.

Dnia 13 marca.

Monitor ogłosił sprawozdanie Ministra skarbu, względem położenia finansowego kraju; z tego wykazuje się, że dług narodowy, który 1 stycznia 1841 r. wynosił 4,267 315,402 fr., w roku obecnym, w tymże samym dniu, składał się już z 5,179,644 730 fr.; zatem ostatni gabinet podniósł go przez siedm lat swego zarządu o 912,329,328 fr. Od 1840 do 1847 wydatki przeniosły dochód o 604,525 000 fr. Minister skarbu dawszy poprzednio bliźsze szczegóły o zamierzonym zmniejszeniu liczby urzędów publicznych, o sprzedaży dyamentów korony, łańcuchów i dóbr byłej listy cywilnej, o puszczeniu w obieg renty pożyczki nowo zaciągniętej, tak kończy swe sprawozdanie: „Po porównaniu wszystkich wydatków i dochodów, jestem tego przekonan, że położenie Rzeczypospolitej wcale nie może wzbudzać obawy. Nasz dług narodowy, po odejściu rent dla kass oszczędności przeznaczonych, wynosi wprawdzie około 5,000,000,000 fr.; lecz jeśli spojrzymy na Anglię, duch nasz uspakaja się w trwodze. Anglii dług narodowy wynosi przeszło 20,000,000,000 fr., a pewnośc jego spoczywa tylko na ściśletem połączeniu przem. słow go i handlowego świata; kiedy przeciwnie nasz dług narodowy oparty jest na wszystkich nieruchomych majątkach Francyi. Jeszcze lat parę cierpliwości, a Rzeczypospolita, po utwierdzeniu swych instytucyi, przedstawi najlepszą pewnośc, wierzytelom swoim, jaką państwo dać może.”

— W dzisiejszym *Monitorze* ogłoszone są trzy postanowienia Rządu tymczasowego; jedno tyczy się urządzenia we wszystkich fabrycznych i handlowych miastach, kantorów wexlowych, których celem jest rozszerzanie kredytu na wszystkie gałęzie produkeyi krajowej; wysokość kapitałów obrotowych w tych kantorach oznaczoną będzie w miarę potrzeb miejscowych. Drugim postanowieniem urządzony zostaje w Paryżu bank wexlowy z kapitałem obrotowym 20 milionów. Trzecie nareszcie podwyższa stopę procentową od kapitałów składanych do kass oszczędności na 5%.

— P. Rothschild złożył onegdaj w skarbie 5-tą ratę pożyczki z roku 1847, w summie 10 milionów fr.

— Торговой домъ Гуэна получилъ отъ акціонеровъ 15 милліоновъ фр., и вѣрно начать снова уплату.

— За нѣсколько предъ симъ дней французскій банкъ отправилъ слишкомъ 20 милліоновъ фр. въ свои департаментскія конторы.

— Во французской арміи вновь вводятъ званія дивизіоннаго и бригаднаго генераловъ. Военному министру генералъ-лейтенанту Сюберви дано званіе дивизіоннаго генерала.

— Генералы, командующіе военными округами, почти все вновь назначены.

— *La Presse* сообщаютъ, что все генералы арміи и флота соединились съ временнымъ правительствомъ.

— Министръ просвѣщенія, Г. Карно, написалъ къ ректорамъ академій циркуляръ, въ которомъ извѣщаетъ, что отнынѣ будутъ учреждены политехническія школы для всехъ отраслей управленія. Начальное обученіе будетъ безмездное; среднее обученіе будетъ доступно для всехъ учениковъ, отличившихся въ начальныхъ школахъ, а высшее обученіе будетъ открыто только для выдержавшихъ экзаменъ. Сверхъ того, временный министръ просвѣщенія присоединилъ къ двумъ высшимъ учебнымъ комиссіямъ, правовѣднія и медицины, еще третью комиссію для общаго учебнаго и литературнаго обученія.

— Евгений Сю также подаетъ о себѣ вѣсть: онъ приглашаетъ къ учрежденію дѣтскихъ пріютовъ, яслей и богадѣленъ, въ городовъ, для поселянъ и ихъ дѣтей.

— Эмиль де Жирарденъ приказалъ вырыть бранные останки Арман-Карреля, убитаго имъ на дуэли, за нѣсколько лѣтъ предъ симъ, и погребеннаго близъ Парижа. Онъ предложилъ перенести останки его въ Пантеонъ.

— 29 Февраля доставили временному правительству два тома рукописей, переплетенные въ красный сатинъ и найденные въ Тюильри. Это записки *Людвика-Филиппа Орлеанскаго*. Оба тома положены для храненія въ городскую бібліотеку. Записки оканчиваются фразою, представляющею странное обличіе давно минувшихъ и нынѣшнихъ обстоятельствъ; въ этой фразѣ Людвикъ-Филиппъ выражаетъ душевное волненіе, какое онъ чувствовалъ тогда, когда комиссары конвента провозгласили республику предъ лицомъ непріятельскихъ армій.

— Писнуть изъ Тулона, отъ 25-го Февраля: „Мы опять послали римскому правительству значительный запасъ оружія. Паровой фрегатъ *l'Asm dée*, отправившійся къ берегамъ Италіи, взялъ съ собою 20,000 ружей, чтобъ доставить ихъ въ Чивита-Веккію. Такимъ образомъ, нашъ арсеналъ отправилъ въ Италію уже слишкомъ 40,000 ружей.“

А н г л і я.

Лондонъ. 8 Марта.

Вчерашнія пренія парламента не представляютъ ничего занимательнаго. Верхняя палата отерочила свои засѣданія на неопредѣленное время, а въ нижней палатѣ разсматривали билль объ арендаторахъ.

— Третьяго дня вечеромъ и вчера поутру происходили въ Лондонѣ нѣкоторыя смятенія, произведенныя чернью, собравшеюся на трафальгарской площади. Полиція успѣла разсѣять эти скопища, и предприняты были все мѣры для обезпеченія спокойствія. 6-го Марта такіе же смятенія происходили въ Глазгоу, но тамъ были бѣдственнѣе, потому что ограблены были лавки съ оружіемъ и другіе магазины, причѣмъ убиты двое полицейскихъ офицеровъ.

— Король Людвикъ Филиппъ живетъ въ Клермонтѣ, помѣстьи Короля Бельгійскаго, подъ именемъ гр. Целли. При Е. В. находятся, кромѣ Королевы: герцогъ и герцогиня Немурскіе съ дѣтьми, герцогъ и герцогиня Монпансье, а равно генералы Дюма и Рюмьини. Герцогъ Саксенъ-Кобургскій отправился въ Германію. Третьяго дня посетилъ Королевскую фамилію принцъ Альбертъ, а вчера герцогиня Кентская. Вчера, французская королевская фамилія была у Королевы Викторіи, въ Букингемскомъ дворцѣ.

— Въ *Morning-Post* напечатано, что одинъ Англичанинъ, пребывавшій въ Парижѣ и лично Королю знакомый, былъ у него на аудіенціи передъ своимъ изѣздомъ въ Лондонъ, 21 Февраля. Людвикъ-Филиппъ былъ въ весьма хорошемъ расположеніи духа и совѣтовалъ своему гостю остаться еще на нѣсколько дней въ

— Домъ handlowy Gouin otrzymał zaliczenie od akcyonaryuszów w summie 15 milionów, i zapewne zacznie znów być wypłacalnym.

— Przed kilku dniami bank francuzki wystął przeszło 20 milionów franków do swych kantorów po departamentach.

— W wojsku francuzkiem przywrócone zostają stopnie Jenerala dywizyi i brygady. Ministrowi wojny, Jenerał-Porucznikowi Subervie, nadano tytuł Jenerala dywizyi.

— Jenerałowie dowodzący okręgami wojskowemi zostali prawie wszyscy nowo mianowani.

— *La Presse* donosi, że wszyscy Jenerałowie armii i marynarki połączyli się z Rządem tymczasowym.

— Minister oświecenia, Carnot, napisał do Rektorów Akademij okólnik, w którym donosi, że na przyszłość będą zaprowadzone szkoły politechniczne dla wszystkich gałęzi zarządu. Elementarna instrukcyja będzie bezpłatna; średnia ma być dostępną dla wszystkich uczniów, którzy się odznaczyli w elementarnych szkołach; wyższa zaś tylko dla tych, którzy zdadzą examen. Nadto, tymczasowy Minister oświecenia dodał do dwóch wyższych naukowych Kommissyj: prawoznawstwa i medycyny, jeszcze trzecią Kommissyją „ogólnych nauk i literatury“.

— Eugeniusz Sue odezwał się także: to jest, ogłosił wezwanie do zakładania domów przytulku dla dzieci, ja-selek i szpitali zewnątrz miast, dla wieśniaków i ich dzieci.

— P. Emil de Girardin kazał odgrzebać popioły *Armand-Carrel*, Redaktora dziennika *National*, zabitego przezeń w pojedynku, przed kilku laty, i p. grzebionego niedaleko Paryża. P. Girardin uczynił wniosek, aby je pochować w Panteonie.

— Dnia 29 lutego, złożone zostały Rządowi tymczasowemu dwa grube tomy rekopismu, oprawione w czerwony safian, a znalezione w Tuilleryach. Są to: „*Pamiętniki Ludwika Filipa d'Orléans*“. Oba tomy oddane zostały do Biblioteki Miejskiej. Ostatni napisany w nich peryod, dziwnym trafunkiem, przedstawia szczególniejsze zbliżenie ówczesnych i obecnych okoliczności: W pe yodzie tym, Ludwik Filip opisuje wrażenie, jakiego doznał w téj chwili, gdy Kommissarze Konwencyi, obwoływali Rzeczpospolitą w obec wojsk nieprzyjacielskich.

— Piszą z Tuluonu z d. 25 lutego: „Posłaliśmy z naszego portu nowy znaczny transport broni dla Rządu Papieżkiego. Fregata parowa *l'A-modé* odpłynęła stąd do Civitavecchia ze 20,000 karabinów. Arsenał nasz wyprawił już do Włoch przeszło 40,000 karabinów i gotuje nowe transporta, mianowicie dla Toskanii.“

ANGLIA.

Londyn, 8 marca.

Rozprawy parlamentu w dniu wczorajszym zbyt mało były ważne. Izba Wyższa odroczyła się na czas nieograniczony; Izba Niższa zajmowała się bilem o dzierzawcach.

— Onegdaj wieczorem i wczoraj rano zaszły w Londynie niejakiе zaburzenia, sprawione przez najniższą klasę społeczną, która się zebrała na placu Trafalgarским. Policya zdołała rozproszyć ten niesforny motłoch i przedsięwzięte zostały wszelkie środki dla ustalenia nadalspokojności. Dnia 6 marca, podobnież rozruchy miały miejsce w Glaskowie ale tém były gorsze, iż podczas nich zstały zrabowane sklepy broni oraz inne magazyny, i dwóch officerów policyi zabito.

— Król Ludwik Filip, który pod imieniem Hrabiego Neuilly bawi w Claremont, posiadłości wiejskiej Króla Belgijskiego, ma przy sobie, prócz Królowej: Xięcia i Xiężnę Nemours, z dziećmi; Xięcia i Xiężnę Montpensier, tudzież Jenerałów: Dumas i Rumigny. Xięstwo Sasko-Koburgscy wyjechali do Niemiec. Onegdaj, odwiedził dostojną rodzinę Xiążę Albert, a wczoraj, Xiężna Kent. Wczoraj także Królewska rodzina francuzka odwiedziła Królowę Wiktoriją, w pałacu Buckingham.

— W *Morning-Post* piszą, iż pewien bawiący w Paryżu i osobiście Królowi znajomy Anglik, był właśnie z pożegnaniem u niego przed wyjazdem swym do Londynu, d. 21 lutego. Król Ludwik Filip był w nadzwyczaj dobrym humorze i radził swemu gościowi pozostać jeszcze dni parę w Paryżu, aby widzieć ciekawy widok poruszenia ludu Pa-

Парижъ, чтобы быть свидѣтелемъ любопытнаго движенія парижскаго народа, когда власть воспретить реформистскій банкетъ. Какъ Король такъ и другія лица вѣрно не предвидѣли въ ту минуту, чѣмъ кончится это движеніе.

— Въ *M. Chronicle* обнародовано, что свободный ввозъ всякаго рода хлѣба и муки, разрѣшенный о-предѣленіемъ бывшаго парламента, а также временное приостановленіе закона о мореходствѣ, съ 1 числа с. м. перестали имѣть обязательную силу, и слѣдовательно прежняя впускная пошлина и законъ о мореходствѣ начали снова дѣйствовать.

— Въ Сити поговариваютъ о выходѣ изъ состава кабинета лорда Росселя; утверждаютъ также, что сэръ Пиль и его партія намѣрены соединиться съ нынѣшнимъ кабинетомъ, чтобы образовать сильное правительство. Слухъ сей не считаютъ невѣроятнымъ.

— Секретарь англійскаго посольства въ Константинополь, лордъ Коулей, назначенъ уполномоченнымъ министромъ при Швейцарскомъ Союзѣ.

Г Е Р М А Н І Я.

Франкфуртъ на Майнѣ, 10 Марта.

По достовѣрнымъ извѣстіямъ, сеймъ, считая необходимымъ пересмотръ уложенія союза, занимался совѣщаніемъ о предложеніяхъ, которыя будутъ представлены съ этою цѣлью правительствамъ союза. Однако же, онъ убѣдился вскорѣ, что, дабы эти предложенія заслужили въ большей степени всеобщее одобреніе, ихъ должно обсуждать вмѣстѣ съ такими непринадлежащими къ сейму мужами, которые пользуются общимъ довѣріемъ. Сеймъ пригласилъ по этому вѣсѣ правительства союза немедленно прислать сюда, для сей цѣли, депутатовъ, пользующихся общественнымъ довѣріемъ.

Герцогство Нассаурское, 6 Марта.

Вчера издано въ Висбаденъ повелѣніе Е. В. герцога, въ которомъ онъ соглашается на требованія, изъясненныя Нассауцами, и обязуется исполнить ихъ. Эти требованія суть: 1) общее народное вооруженіе; 2) свобода тисненія; 3) созваніе Германскаго парламента; 4) присяга военныхъ на уложеніе; 5) право собраній; 6) гласность судопроизводства и суды присяжныхъ; 7) объявленіе герцогскихъ имѣній государственнымъ достояніемъ; 8) созваніе второй палаты для составленія новаго избирательнаго закона, основаннаго на томъ, что право избранія не связано съ извѣстнымъ достояніемъ; 9) свобода Вѣроисповѣданій. Сегодня открыты были засѣданія чиновъ.

Брауншвейгъ, 14 Марта.

Герцогскимъ повелѣніемъ, отъ 13-го числа, обнародованы слѣдующія постановленія о тисненіи: 1) Цензура отмѣняется. 2) Ни какая политическая газета не можетъ быть издаваема безъ позволенія; за содержаніе статей отвѣчаютъ редакторъ или типографщикъ, и одинъ изъ нихъ долженъ всегда подписывать свое имя; сочиненія, въ которыхъ не исполнены сіи правила, конфискуются. 3) Злоупотребленія тисненія судятся по существующимъ законамъ.

— Другимъ повелѣніемъ отъ того же числа, созываются чины къ 25-му Апрѣля. Имъ будутъ предложены слѣдующіе проекты законовъ: а) о вексельномъ порядкѣ и вексельныхъ дѣлахъ; б) о свободѣ тисненія; в) о гласности преній чиновъ; г) о гласности совѣщаній городскихъ представителей; е) о гласности словеснаго судопроизводства, съ судами присяжныхъ въ уголовныхъ дѣлахъ. Чинамъ будетъ представлено, сверхъ того, предположеніе о всеобщемъ вооруженіи страны.

Дрезденъ, 13 Марта.

Е. В. Король уволилъ большую часть своихъ министровъ.

(С. П.)

Ш В Е Й Ц А Р І Я.

Бернъ, 28 Февраля.

Коммиссія, занимающаяся разсмотрѣніемъ федеративнаго акта, единодушно приняла то основаніе, что права и свобода должны быть признаны Швейцарскимъ Союзомъ. Монастыри, по примѣру всѣхъ другихъ учрежденій, должны быть подчинены власти Кантоновъ. Въ самой хартіи союза должно быть сказано, что евангелическое и католическое вѣроисповѣданія обезпечиваются на равнѣ.

рызkiego, gdy władza uczyty reformistowskiej zabroni. Król sam, i nikt zapewne, nie przewidywał w tej chwili, na czym się to poruszenie zakończy.

— *Morning-Chronicle* ogłosił, że wolny dowóz zboża i maki wszelkiego rodzaju, dozwolony uchwałą przeszłego parlamentu, jako też tymczasowe zawieszenie prawo o żegludze, przestały obowiązywać od 1 b. m., a tém samém poprzednie cła wchodowe i dawniejsze prawo o żegludze weszło znowu w wykonanie.

— W City obiega wieść o wystąpieniu Lorda Russell; mówią także, że Sir Robert Peel i jego stronnictwo ma się połączyć z terazniejszym gabinetem, aby utworzyć rząd silny. Tę wieść nie uważają za niepodobną.

— Lord Cowley, Sekretarz poselstwa angielskiego w Konstantynopolu, mianowany został pełnomocnym Ministrem przy Związku Szwajcarskim.

N I Е М С У.

Fran'furt nad Menem, 10 marca.

Podług wiarogodnych wiadomości, Sejm Związku Niemieckiego, uważając za rzecz niezbędną przejrzenie ustawy Związkowej, naradzał się nad wnioskami, które mają być podane w tym celu Rządowi Związku. Jednakże przekonał się wkrótce, że aby te wnioski zasłużyły mogły w wyższym stopniu na powszechną pochwałę, należy je roztrząsać wspólnie z takimi mężami, do Sejmu nienależącymi, którzy posiadają zaufanie ogólne. W skutek tego, Sejm wezwał wszystkie Rządy Związku, aby niezwłocznie przysłały tutaj w tym celu deputowanych, posiadających powszechną ufność.

Xięstwo Nassau-kie, 6 marca.

Wczoraj ogłoszono w Wisbaden rozkaz J. W. Panującego Xięcia, w którym przystaje na żądania, wynurzone przez Nassauczyków, i przyrzeka je spełnić. Żądania te są: 1) powszechne uzbrojenie ludu; 2) wolność druku; 3) zwołanie Parlamentu Niemieckiego; 4) przysięga wojska na konstytucję; 5) prawo zgromadzeń; 6) jawność sądów i sądy przysięgłych; 7) ogłoszenie dóbr Xięcia za własność narodową; 8) zwołanie dobrej Izby dla ułożenia nowego wyborczego prawa, zasadzającego się na tém, iż prawo wyborów nie jest przywiązane do pewnego majątku; 9) wolność wyznań. — Dziś otwarte zostały posiedzenia Stanów.

Brunświck, 14 marca.

Rozkazem Panującego Xięcia z d. 13 marca, ogłoszone zostały następujące postanowienia względem druku: 1) Cenzura zostaje zniesiona; 2) Żaden polityczny dziennik nie może być wydawanym bez osobnego pozwolenia; za treść artykułów odpowiada wydawca lub typograf, a jeden z nich powinien zawsze umieszczać swój podpis; niedopełnienie tych przepisów pociąga za sobą konfiskatę. 3) Nadużycia prasy mają być sądzone podług istniejących kryminalnych ustaw.

— Drugim rozkazem, tegoż dnia wydłym, Stany krajowe zwołane zostały na dzień 25 kwietnia. Stanom tym przełożone będą następujące projekta do prawa: a) o porządku wexlowym i sprawach ztąd wynikających; b) o wolności druku; c) o jawności rozpraw Stanowych; d) o jawności obrad municypalnych; e) o jawności ustnych rozpraw sądowych, tudzież o sądach przysięgłych w sprawach kryminalnych. Oprócz tego przełożony będzie Stanom projekt ogólnego uzbrojenia całego kraju.

Drezno, 13 marca.

Król Jego Mość uwolnił większą część swoich Ministrów.

(P. P.)

S Z W A J C A R Y A.

Bern, 28 lutego.

Kommissya zajmująca się rewizją aktu federacyjnego, przyjęła jednogłośnie tę zasadę, że prawa i wolności Kantonów przez Związek Szwajcarski gwarantowane być mają. Klasztory, jak wszelkie inne korporacje, pozostają pod władzą Kantonálną. W samej ustawie Związkowej ma być wyrzeczonem, że wyznawanie religii ewangelickiej i katolickiej we wszystkich Kantonach zarówno jest gwarantowane.

— Форортъ Бернскій издалъ циркуляръ ко всемъ кантонамъ слѣдующаго содержания: Состояніе Европы требуетъ, чтобы Швейцарія приняла съ самаго начала рѣшеніе, предписываемое ей обстоятельствами и естественнымъ положеніемъ, именно сохранять строжайшій нейтралитетъ. Въ слѣдствіе этого въ кантонахъ должно избѣгать всего, что можетъ нарушить это правило. Для поддержанія сего правила кантоны приглашаются привести въ надлежащее состояніе все, относящееся до ихъ матеріальнаго и личнаго вооруженія. Они приглашаются также поддерживать право убійства, издавна признаваемое Швейцарією. Съ одной стороны должно, слѣдовательно, обезоруживать бѣглецовъ, приходящихъ сюда изъ иностранныхъ владѣній, оказывая имъ впрочемъ всякую защиту, а съ другой должно также наблюдать, чтобы изъ швейцарскихъ владѣній не были предпринимаемы ни какія предпріятія противъ сосѣднихъ государствъ, нарушающія спокойствіе. Форортъ рѣшилъ вмѣстѣ съ тѣмъ сдѣлать заемъ въ 3,300,000 фр., и притомъ произвести его, надѣясь на патриотизмъ, въ самой Швейцаріи, считая по пяти на сто.

— Княжество Нешательское не могло, къ сожалѣнію, воспротивиться потрясенію, произведенному въ этомъ, сосѣднемъ съ Францією, маломъ владѣніи тамошнимъ насильственнымъ переворотомъ. Мы уже писали вкратцѣ о происшедшихъ тамъ безпорядкахъ. Существующее правительство было низвергнуто революціонною партією, и замѣщено временнымъ, радикальнымъ правленіемъ. 26-го Февраля вечеромъ, тотчасъ по полученіи извѣстій изъ Парижа, произошло въ Ла-Шо-де-Фонтъ революціонное движеніе, которому тамошній военный начальникъ не могъ воспротивиться. Мятежъ распространился вскорѣ на Локль и Вальде-Траверъ. Подъ впечатлѣніемъ такихъ событій, Нешательскій государственный совѣтъ рѣшилъ, что сопротивленіе невозможно, и что должно ограничиться мѣрами для защиты достоинства. 1-го Марта революціонныя толпы вступили въ Нешатель, свергли существующее правительство, и учредили временное правленіе. (С. П.)

И т а л і я.

Римъ, 17 Февраля.

Его Святѣйшество принялъ прошеніе министра внутреннихъ дѣлъ, монс. Амичи, на счетъ увольненія его отъ должности, и на его мѣсто назначилъ то же духовнаго, вице-президента государственнаго совѣта, монс. Пентини.

— Въ слѣдующихъ кругахъ изображаютъ нынѣшнее положеніе вещей слѣдующимъ образомъ: Папа призвалъ къ себѣ П. Вентуру и другаго ученаго богослова изъ Іезуитскаго ордена, и спросилъ ихъ: можетъ ли совѣсть его допустить дарованіе уложенія? Оба отвѣчали, что это ничему не мѣшаетъ, потому что до Сикста V Церковная Область была управляема уложеніемъ. Права церкви нисколько отъ этого не терпятъ. Затѣмъ Папа созвалъ консисторію, въ которой, изъ 34-хъ кардиналовъ, только трое или четверо подали голоса противъ развитія основнаго государственнаго закона (для чего и была назначена коммиссія); остальные же были единогласно въ пользу сего предложенія. Замѣтили, что все разошлось въ веселомъ расположеніи духа.

— Гражданская гвардія удостоилась получить почетное право совершать службу въ папской передней. И потому дворянская гвардія переведена будетъ въ почетную переднюю, а гражданская гвардія займетъ ея мѣсто.

— Князь Торлонія подарилъ Его Святѣйшеству прекраснѣйшій загородный домъ; Папа учредилъ тамъ воспитательное заведеніе для 500 чел. бѣдныхъ сиротъ. Папа ежедневно отправляется туда на прогулку; это любимое его развлеченіе.

20 Февраля.

Папа рѣшилъ назначить повѣреннаго въ дѣлахъ при аѳинскомъ дворѣ. До сихъ поръ между правительствомъ церковной области и Грецією не было никакой дипломатической связи; но участіе, возбуждаемое этимъ новымъ королевствомъ, заставило Пія IX-го войти въ сношенія съ аѳинскимъ дворомъ.

— Коммиссія для составленія хартіи занимается ежедневно, въ присутствіи Его Святѣйшества, съ 8 часовъ

— Кanton Рѣдзачъ (Bernu) выдалъ окольникъ до wszystkich Kantonów następującej treści: „Polożenie Europy wymaga, aby Szwajcaryja przedewszystkiemъ zajęła stanowisko, jakie jej wskazują stosunki i naturalne jej położenie, to jest stanowisko najściślejszej neutralności. W Kantonachъ zatemъ unikać należy wszystkiego, co by tę zasadę naruszyć mogło. Dla utrzymania tej zasady wezwane są Kantony, aby przywiodły do należytego stanu wszystko to, co się ściąga do ichъ materialnego i osobistego uzbrojenia. Prawo udzielania przytułku dla obcychъ, oddawna przyznane Szwajcaryi, ma być zachowane. Z jednej strony zatemъ, wychodzący przybywający zъ krajówъ zagranicznychъ, mają być natychmiastъ rozbrojeni; przyczemъ udziela się imъ wszelka opieka; zъ drugiej zaśъ czuwać należy nadъ temъ, aby zъ granicъ Szwajcaryi nie były przedsiębrane żadne zabiegi, naruszające, spokojność przeciwъ krajomъ sąsiednimъ. Jednocześnie Kanton Rѣdзачъ uchwaliłъ zaciągnięcie pożyczki wъ summie 3,300,000 fr., która, jakъ można sądzić, po patryotycznie mieszkańcówъ, ma się zrealizować wъ samej Szwajcaryi, na procentъ po 5 od sta.

— Księstwo Neuchâtel nie mogło, na nieszczęście, oprzeć się wstrząśnieniu, jakie wъ tymъ niewielkimъ, zъ Francją graniczącymъ państwie, sprawiła tameczna gwałtowna rewolucya. Doniesionemъ jużъ było wъ krótkości o zaszłychъ tamъ zaburzeniachъ. Istniejący rządъ został obalony przezъ stronnictwo rewolucyjne, a miejsce jego zająłъ rządъ tymczasowy radykalny. Dnia 26 lutego, niezwłocznie po otrzymaniu wiadomości zъ Paryża, zaszły wъ La-Chaux-de-Fonds poruszenia rewolucyjne, którymъ tameczny naczelnikъ nie mógł się oprzeć. Rokosz rozszerzył się natychmiastъ wъ Losle i Val de Travers. Podъ wpływemъ takichъ wypadków, Rada Stanu wъ Neuchâtelu postanowiła, że opórъ jestъ niepodobny, i że potrzeba ograniczyć się przedsięwzięciemъ środkówъ dla obrony własności. Dnia 4 marca, bandy rewolucyjne wkroczyły do Neuchâtelu, obaliły rządъ istniejący i zaprowadziły rządъ tymczasowy. (P. P.)

W ł o s n y.

Rzymъ, 17 lutego.

Ojciecъ św. przyjąłъ prośbę Ministra spraw wewnętrznychъ, Mons. Amici, o uwolnienie go odъ tychъ obowiązkówъ, i wъ miejsce jego mianowałъ także duchownego Wice-Prezesa Rady Stanu, Mons. Pentini.

— Wъ dobrze zawiadomionychъ towarzystwachъ, wystawiają wъ następujący sposóbъ obecne położenie rzeczy: Papieżъ wezwałъ wъ tychъ dniachъ do siebie Ojca Ventura i drugiego uczonego teologa zъ zakonu Jezuitów, i zapytałъ ichъ: zali może bezъ obrazy sumienia nadać ustawę Kościelnemu Państwu? Obaj odpowiedzieli, że sumienie nie temu nie przeszkadza, gdyż do czasówъ Syxtusa V, Państwo Kościelne było rządzone ustawą, i że prawa Kościoła bynajmniej przezъ to nie ucierpią. Wъ skutekъ tego, Papieżъ zwołałъ wczorajъ Konsystorz, na którymъ, zъ 34 Kardynałów, trzechъ tylko czy czterechъ głosowało przeciwkoъ rozszerzeniu granicъ zasadniczego prawa krajowego, (ku czemu teżъ wyznaczona została Komissya); wszyscy zaśъ inni oświadczyli się na korzyśćъ tego wniosku. Uważano, że wszyscy członkowie Konsystorza rozeszli się wъ nader wesołymъ usposobieniu ducha.

— Gwardya obywatelska otrzymała właśnie prawo honorowe pełnienia służby wъ przedpokoju Papieżkimъ. Gwardya przeto szlachecka (nobile) przeniesie się do honorowego przedpokoju, a gwardya obywatelska zajmie jejъ miejsce.

— Książęъ Torlonia darowałъ Ojcu św. piękną willę; Papieżъ założyłъ tamъ Instytutъ wychowania dla 500 biednychъ sierot. Codziennie udaje się tamъ na przechadzkę, i to jestъ jego najulubieńszą rozrywką.

Dnia 20 lutego.

Papieżъ postanowiłъ mianować sprawującego interessa przy dworze Ateńskimъ. Dotądъ między Państwemъ Kościelnemъ a Grecją nie było żadnychъ dyplomatycznychъ stosunków; atoli żywy interes, jaki to nowe królestwo obudza, skłoniłъ Піуса IX wejść wъ stosunki zъ dworemъ Ateńskimъ.

— Kommissya ustawowa pracuje codziennie odъ godz. 8-ej zъ rana do 2-ej po południu, wъ obecności samego Papieża.

утра до 2 по полудни. Къ первоначальному числу ея членовъ, присовокупленъ еще кардиналъ Вицарделли.

— Римскій муниципалитетъ положилъ построить, въ честь Пія IX, на свой счетъ, огромное зданіе для помѣщенія бѣдныхъ.

Туринъ, 29 Февраля.

Въ жур. *Italia*, отъ 24 Февраля, извѣщаютъ, что Пьемонтъ продолжаетъ свои вооруженія. Въ Туринѣ готовятъ каждый день миллионъ патроновъ; въ Алессандрію посланы 3,000 бомбъ; въ Генуѣ вооружаютъ форты, въ особенности съ западной стороны; призваны къ оружію два новые разряда рекрутъ, и 20,000 ружей перевезены изъ Генуи въ Алессандрію.

— Сегодня обнародовано во всей Ломбардіи военное право, которому подвергаются политическія преступленія.

— По извѣстіямъ изъ Генуи, отъ 24 Февраля, всѣ караулы въ городѣ Пармѣ и въ тамошнемъ герцогскомъ дворцѣ еданы австрійскимъ войскамъ, которые, прибыли туда изъ Кремоны, по вызову герцога.

Модена, 20 Февраля.

Здѣсь обнародовано военное право, отдѣльныя постановленія котораго согласны съ обнародованными въ Ломбардіи.

— Всѣ Іезуиты, изгнанные изъ сардинскаго королевства, приняты въ Модену.

ИСПАНІЯ.

Мадридъ, 29 Февраля.

26-го числа поутру правительство получило извѣстія изъ Парижа объ отреченіи Короля Людовика-Филиппа. Толчасъ обнаружилось впечатаніе, произведенное этими событіями на обѣ партіи, умеренную и прогрессивную на которыя раздѣляется конгрессъ. Восторгъ, съ которымъ министры и умѣренная партія приняли Италійскіе перевороты, замолкъ предъ потрясеніями сосѣдней страны. На другой день поутру во французское посольство прибылъ курьеръ изъ Байонны, съ извѣстіемъ объ учрежденіи республиканскаго правленія. Съ этой минуты господствуетъ между умѣренными величайшее смущеніе, между тѣмъ какъ прогрессисты предаются надеждѣ, что всѣ проекты ихъ теперь исполнятся. Привыкнувъ подражать французскимъ революціонерамъ, они рѣшились дать тоже реформистскій банкетъ. Умѣренныя выказываютъ притворное безстрашіе.

— Въ самомъ началѣ вчерашняго засѣданія конгресса, президентъ совѣта министровъ, генералъ Нарваезъ, предложилъ проектъ закона, уполномочивающій правительство принять чрезвычайныя мѣры по случаю нынѣшнихъ европейскихъ событій. Этимъ закономъ правительство уполномочивается: 1) въ случаѣ надобности отмѣнить на время законъ о личныхъ обезпеченіяхъ; 2) взымать налоги и расходы суммъ согласно съ утвержденнымъ бюджетомъ; 3) въ случаѣ надобности употребить на чрезвычайныя издержки до 200 миллионъ реаловъ. Это уполномоченіе имѣетъ силу въ промежутки времени между нынѣшнимъ и будущимъ засѣданіемъ Кортесовъ. Нѣтъ сомнѣнія, что большинство конгресса утвердитъ права, требуемыя правительствомъ; но въ прогрессистскихъ газетахъ считаютъ эти мѣры вызовомъ, сдѣланнымъ націи.

— Королева Христина до того поражена была французскими событіями, что ей должны были открыть кровь. Напротивъ же Королева Изабелла постоянно посѣщаетъ, передѣлая маскированные балы.

— Правительство отправило третьяго дня начальника жандармовъ, князя Охумедъ, съ двумя адъютантами, во Францію, для того чтобы привезти сюда герцогиню Монпансиерскую, если бы сего потребовали обстоятельства.

— Всѣ пребывающіе здѣсь въ отпуску офицеры, получили предписаніе отправиться въ свои полки. Говорятъ, что правительство намѣрено собрать припиренейской границѣ армію въ 50,000 чел. (С. П.)

Do pierwotnej liczby jej członków, dodany jeszcze został Kardynał Vizzardi.

— Muncypalność Rzymska postanowiła, dla uczczenia Piusa IX, wybudować swoim kosztem ogromny gmach na pomieszczenie ubogich.

Turyń, 29 lutego.

W dzienniku *Italia*, pod d. 24 lutego, donoszą, iż uzbrojenia w Pjemencie postępują czynnie. W Turynie co dzień przygotowują milion ładunków; do Alessandryi posłano 3,000 bomb; w Genui uzbrają warownie, szczególnie z zachodniej strony; wezwano do broni dwa nowe zaciągi rekrutów, i 20,000 sztuk karabinów przewieziono z Genui do Alessandryi.

— W całej Lombardyi ogłoszone zostało prawo wojenne na wszystkie przestępstwa polityczne.

— Według wiadomości z Genui, wszystkie warty w m. Parmie i w tamiecznym pałacu książęcym, poruczone są wojskom Austriackim, które przybyły z Kremony, na wezwanie Xięcia.

Modena, 20 lutego.

Ogłoszone tu zostało prawo wojenne, którego pojedyncze postanowienia, podobne są do ogłoszonych w Lombardyi.

— Wszyscy Jezuici, wygnani z Królestwa Sardynijskiego, znaleźli przyjęcie w Modenśkim.

HISZPANIA.

Madryt, 29 lutego.

Dnia 26 rano, Rząd otrzymał wiadomość z Paryża o abdykacyi Króla Ludwika Filipa. Wpływ tego wypadku objawił się natychmiast w obu stronnictwach (Moderatów i Progressistów), na które rozdziela się Kongress. Uniesienie, z jakim Ministrowie i stronnictwo Umiarkowanych powitali rewolucyę włoską, zamilkło przed wstrząśnieniem sąsiedniego kraju. Nazajutrz, przed południem, przybiegł do poselstwa francuzkiego goniec z Bajonny, z wiadomością o ustanowieniu rządu Rzeczypospolitej. Od tej chwili pomiędzy Umiarkowanymi panuje największe przerażenie, podczas gdy Progressiści oddają się nadziejom, że wszystkie ich zamiary spełnione teraz zostaną. Nawykli naśladować we wszystkim francuzkich rewolucjonistów, i oni także postanowili wyprowadzić reformistowską uczcę. Moderadzi okazują udaną nieustraszość.

— Na samym początku wczorajszego posiedzenia Kongressu, Prezes Rady, Jenerał Narvaez, przedłożył projekt do prawa, upoważniający Rząd do użycia nadzwyczajnych środków, z powodu terazniejszych wypadków w Europie. Przez to prawo, Rząd ma być upoważniony: 1) W razie potrzeby zawiesić na czas pewny prawo wolności osobistej; 2) wybierać podatki i rozporządzać niemi według utwierdzonego budżetu; 3) w razie potrzeby użyć na nadzwyczajne wydatki, do 200 mil. realów. Upoważnienie to ma się rozciągać na cały przeciąg czasu między niniejszem a przyszłym zgromadzeniem Kongressu. Niema wątpliwości, że większość w Kongressie uchwali rzeczzone prawo, którego rząd się domaga; ale progressistowskie dzienniki uważają je za rękawicę rzuconą narodowi.

— Królowa Krystyna tak została przerażona wypadkami francuzkimi, że jej dwa razy krew pścić musiano. Przeciwnie młoda Królowa Izabella nie przestaje się bawić, i odwiedza przebrana publiczne bal maskowe.

— Rząd wysłał onegdaj naczelnika żandarmerji, Xięcia Ahumeda, z dwoma adjutantami do Francji, dla przywiezienia tu Xiężny Montpensier, jeżeliby tego okoliczności wymagały.

— Wszyscy bawiący tu za urlopami oficerowie, otrzymali rozkaz udania się do półków swoich. Słychać, że rząd zamysła ustanowić nad granicą Pirenejską korpus z 50,000 ludzi. (P. P.)